

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 87.

29de Møde.

Tirsdagen den 12te Marts.

(Forts.)

Orsted (forts.): Hvad navnlig det Spørgsmaal angaaer, om Maiskornet bør være toldfrit eller ikke, saa er det jo vistnok sandt, at dette Fødemiddel var efter Plac. af 6te Juni 1833 toldfrit; men der er ogsaa anført en vigtig Grund, hvorfor det ikke nu længere maatte være Tilfældet, og hvad der her i Salen er anført om denne Kornsorts Fortrinlighed til Brug i Vestindien, synes endog at tale for, at den netop maa kunne taale nogen Afgift; og det forekommer mig, at, hvis man vil have Afgiften paa denne Kornsort, saa vil det medføre et betydeligt Misforhold med Hensyn til de andre Kornsorter og andre Fødemidler, hvorfor der er fastsat en høj Told, som for Exempel Tolden af Hvedemeel forholder sig til Tolden for Maismeel som 12 til 5; og Tolden paa Meel af Rug, Byg og Havre og Tolden for Maiskorn ere lige, saa at, hvis den ene ophævedes, og de andre bleve uforandrede, vilde det forrykke Forholdet mellem de forskjellige Næringsmidler; navnlig vilde de Næringsmidler, hvorved Moderlandet var istand til at forsyne Colonierne, derved komme i et mindre gunstigt Forhold til de Fødemidler, der komme fra fremmede Lande. Jeg har derfor, idetmindste ikke hidtil, kunnet finde mig tilbøielig til at afgive fra de Bestemmelser, som indeholdes i den foreløbige Lov, der nu her er at betragte som Lovudkast.

Ordføreren: Jeg vil blot, i Anledning af hvad den høitærede sidste Taler har anført, tillade mig at bemærke om den Sammenligning, han har gjort mellem Meel af Rug og Havre, og Meel af Mais, at for det Første ere disse Meelsorter nemlig af Rug, Byg og Havre et ikke nær saa vigtigt Fødemiddel for Negrene som Meel af Mais, og dernæst ind-

føres disse Artikler, nemlig Meel af Rug, Byg og Havre, naar de indføres fra Moderlandet, efter de Undtagelser, som Forordningens § 6 indeholder, frit i Colonierne, medens Mais, som ikke kan indføres fra Moderlandet, altid skal svare den oftere omtalte Told.

Rierkegaard: Der er et Punkt, som jeg ikke har fundet berørt af nogen af de Talere, der hidindtil have yttret sig, med Undtagelse af hvad der leilighedsviis blev tydet hen til af den ærede Ordfører. Det er det Spørgsmaal: med hvem raadfører Generalgouverneuren sig om saadanne Foranstaltninger som den, hvorom her er Tale?

Det forekommer mig, at det blev yttret her fast fra alle de Medlemmers Side, der have talt om Sagen, at det var saare vanskeligt at have en velbegrunnet Mening om denne Gjenstand her i Kjøbenhavn, og at dette navnlig ogsaa er blevet yttret af Herrer, om hvem de øvrige Medlemmer af Thinget maae forudsætte, at de fortrinsviis kunde antages at vide Bessed verom. Man er altsaa her henvist, deels til de bedst Underrettede af dette Thing, hvilke selv indrømme det saare Vanskelige ogsaa for dem i at have en velbegrunnet Mening Sagen angaaende, deels til Efterretninger fra den Generalgouverneur, der nyligt er kommen over til Vestindien og kommen til at have med disse Forhold at gjøre, som vistnok har den Fordeel, at han er personlig tilstede, kan see Tingene med egne Øine og kan raadføre sig med Mennesker, som leve i Colonien, men som ogsaa er udsat for den Fare at modtage yderst eensidige Indvirkninger og yderst eensidige Raad. Nu er det vistnok i Motiverne til den foreliggende Lov strax i Begyndelsen anført, at den nuværende Generalgouverneur har, før han skred til sin foreløbige Forordning, raadført sig med 10 af de meest anseete Mænd paa St. Croix. Men derved maa det vist forudsættes, at disse 10 Mænd allesammen vare hvide. Og det maa saaledes, synes